

எட்டுத்தொகை நூல்களில் உளவியல் கூறுகள்

இ. மார்ஜிலின்ஜின்ஸி ^{அ.}*, ஜா.ஞா. ஜோணிஜெபமலர் ^{அ.}

^{அ.} தமிழாய்வுமையம், முஸ்லீம்கலைக்கல்லூரி, (மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப்பெற்றது), திருவிதாங்கோடு, கன்னியாகுமரி-629174, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Psychological Elements in Eight Anthologies

E. Margilin Jincy ^{அ.}*, J.G. Joney Jeba Malar ^{அ.}

^{அ.} Research Centre of Tamil, Muslim Arts College, (Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University), Thiruvithancode, Kanniyakumari-629174, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
marfilinjm@gmail.com

Received: 08-01-2022
Revised: 12-04-2022
Accepted: 25-04-2022
Published: 30-04-2022

ABSTRACT

In this article we can see information about the Psychological components found in the Ettuthogai Books, one of the Tamil literature Book . Sangha literature says that man should live in an honest way. The life ancient Tamil People was a dualistic life with nature. They lived with love and valor as two eyes. We can see the poetry of the Sangam era still alive as it is a psychological visual depiction of mutual understanding of domestic life and love life. Vocabulary, meaning, concentration, phonetic all these can be said to be the life wealth of Tamil People. This biological resource there is no doubt that psychological poetry is revealing. Appropriately, when our mind stumbles in confusion, knowledge and feeling are measured swinging up and down like plates. Comfort within our hearts. We can look at this point of seeking as a literary copy. In general, a literary copy is a mirror that reflects the mind. In that way, we can see that this research paper deals with psychological technique in micro units.

Keywords: Ettuthogai, Kalithogai, Ulaviyal, Thalaivan, Thalaivi, Panchapoothangal

முன்னுரை

பண்டைய தமிழர் வாழ்வு இயற்கையோடு இரண்டற கலந்த வாழ்வாகும். தமிழர்கள் காதலையும், வீரத்தையும் இரு கண்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்ட இல்லற வாழ்க்கையும், காதல் வாழ்க்கையும் உளவியல் பூர்வமான ஒரு காட்சி சித்திரமாக அமைந்திருப்பதால் சங்க கால கவிதைகள் இன்னும் உயிர்ப்போடு இயங்குவதை நாம் பார்க்க முடியும். அந்த வகையில் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை உளவியல் நுட்பத்தை நுண்ணிய அலகுகளுக்குள் நின்று பேசுவதை நாம் பார்க்கலாம்.

உளவியல் சிந்தனை சார்ந்த குறிப்புகள்

சொல்லழகு, பொருள் நயம், கருத்துச் செறிவு, ஓசை நயம், உவமை நயம் இவையெல்லாம் தமிழர்களில் வாழ்வியல் வளம் என்று சொல்லலாம். இந்த வாழ்வியல் வளம் உளவியல் சார்ந்த கவிதைகள் வெளிக்கொணர் வைத்திருக்கிறது என்பது ஐயமில்லை. பொருவாகவே நமது மனம் குழப்பத்தில் தடுமாறும் போது அறிவும், உணர்வும் தராசுத் தட்டுகளைப் போல மேலும், கீழும் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கும். நம் மனதுக்குள்ளே ஆறுதல் தேட முயற்சிக்கும் இந்தப் புள்ளியை படைப்பிலக்கிய பிரதியாக நாம் பார்க்கலாம். பொதுவாகவே ஒரு படைப்பிலக்கிய பிரதி என்பது

மனதைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக இருக்கும். அப்படியிருக்கும் போதுதான் மிக சிறந்த படைப்பில் வெளிப்படும் என்பதில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை.

கலித்தொகையில் உளவியல் குறிப்புகள்

கலித்தொகையிலுள்ள ஒரு பாடல் ஒரு அழகிய இளம் பெண் தன் தலைவனோடு உள்ள காதலால் பெற்றோரை விட்டு விட்டு ஊரை விட்டு செல்கிறாள். அந்த மகளை பெற்ற தாயின் உள்ளம் நுட்பமாக இந்த பாடலில் படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகின்றன.

மகளை காணாமல் தவித்து திரியும் பெண்ணே உன்னால் பிறந்தால், உன் மகள் உனக்கு மட்டும் உரியவள் அல்லல். மலையிலே பிறந்ததால் யாரேனும் சந்தனத்தை அரைத்து மலை மீது பூசுவார்களா? அழகான வெண் முத்து கடலிலே பிறந்தாலும் முத்து மாலையாக கோர்த்து யாரேனும் கடலுக்கு அணிவிப்பார்களா? இன்னிசை யாழிலே பிறந்தாலும் யாழுக்கு என்ன பயன்? நினைத்து பார்த்தால் யாழுக்கும் உன் மகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட நிலை என்று ஒரு தாயின் உள்ளத்தை தத்துவமாக படம் பிடித்துக் காட்டுவதை நாம் பார்க்கலாம். இதில் உளவியல் ரீதியாக நாம் பார்த்தோமானால், மனச்சோர்வு காரணமாக பிரிவின் துயர் அழகாக விளக்கப்படுவதைக் கவனிக்கலாம்.

அதுபோல, தலைவன் தலைவியின் காதல் உணர்வை உளவியல் ரீதியில் இன்னொரு பாடல் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. இரு மனம் இணைந்த திருமண ஒழுக்கத்தில் ஈடுபடுபவரை ஏற்படுகின்ற தவிப்பு, அச்சம், பதட்டம், பிரிவு, துயர் ஆகியவற்றை இந்தப் பாடல் நுட்பமாக நுண்ணிக் கோணத்தில் பதிவு செய்வதைப் பார்க்கலாம்.

தேன் உண்ட பூ தனித்துக் கிடக்க அதை விட்டு வேறு புதுப் பூக்களை தேடிச் சென்ற அழகிய நீல மணிப் போன்ற நிறப் பெற்ற தும்பியைக் கொண்டு தலைவனின் மன உணர்வை விளக்குவதாக இந்த பாடல் அமைகிறது.

“வீயகம் பிறம்ப, வேட்டம் போகிய

மா அல் அம் சிரை மணி நிறத் தும்பி” (கலித்தொகை பகுதி-1)

குறுந்தொகை வெளிப்படுத்தும் உளவியல் கூறுகள்

“நிலத்தினும் பெரிதே; வானினும் உயர்ந்தன்று;

நீரினும் ஆர் அளவின்றே - சாரல்

கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு

பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு நட்பே”

இந்தப் பாடல் காதலின் ஊன் உணர்வை பேசுவதாக அமைந்துள்ளது (Puliyur Kesikan, 2021a). கரியக கொம்புகள் பூத்து விளங்குகின்ற மலைப்பகுதியில் உள்ள தேனினைத் தொகுப்பதற்கு இடமாகிய நாட்டை உடையத் தலைவனுடைய நட்பு நிலத்தை விட பெரியது. வானத்தை விட உயரமானது. நீரை விட ஆழமானது என்று நிலம், நீர், வானம் இம்மூன்று பஞ்சப்பூதங்களை குறிப்பிட்டு பேசியிருக்கும்; பகுதியாகும். இதற்குள் இரண்டு பஞ்சப்பூதங்களைக் குறிப்பிடவில்லை. நெருப்பையும் காற்றையும் சொல்லவில்லை. காற்று தலைவியின் உயிரோடு சம்மந்தப்பட்டது. நெருப்பு அவளது மன வலி, மன வேதனையோடு சம்மந்தப்பட்டது. இதில் மிக நுட்பமான உளவியல் செயல்பாடு இருப்பதை கவனிக்கலாம். காற்றை விட வேகமானது நெருப்பைப் போல பற்றி எரியும் தன்மையுடையது என்று கவிஞர் பேசியிருக்கலாம். அப்படி பேசாமல் அதை மறைமுகமாக சொல்லியிருப்பதன் மூலம் தலைவனின் காதல் குறித்த ஒரு மிக பெரிய மன உலக சித்திரத்தை உருவாக்கியிருந்தாலும் கூட தலைவியின் உள்ளத்தை காதல் உணர்வை இரண்டு பஞ்சப்பூதங்களை மறைத்து வைத்து சொல்லியிருப்பது தான் இந்த இலக்கியப் பிரதியின் சிறப்பை நாம் பார்க்கலாம்.

“வேதல் வேலி வேர்க் கோட் பலவின்

சாரல் நாட்! செவ்வினை ஆகுமதி!

யார் அஃது அறிந்திசினோரே - சாரல்

சிறுகோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கியாங்கு, இவள்

உயிர்தவச் சிந்து; காமமோ பெரிதே!”

இரவு குறி நீங்கிய தலைவனை வழிமறித்து தோழி பேசியதாக இந்த பாடல் அமைகிறது (Puliyur Kesikan, 2021a). மூங்கிலால் செய்த வேலியினை உடைய வேரில் கொத்தாக பழுத்திருக்கும் பலா பழங்கள் நிறைந்த மலை நாட்டு தலைவனே நீ சரியான நேரத்தில் தலைவியை திருமணம் செய்து கொள்வாயாக. அவ்வாறு செய்யவில்லையென்றால் தலைவியின் நிலை என்ன ஆகுமென்று நீ யோசித்துப் பார். மலை சரிவிலுள்ள பலா மரத்தில் சிறிய கொம்பில் பெரிய பழம் தொங்குவது போன்று தலைவியின் உயிர் மிச சிறியது. அவள் காதலோ மிக பெரியது. இந்த பாடலுக்குள் ஒரு உளவியல் உண்மை பொதிந்து கிடப்பதை நாம் பார்க்கலாம். அது எப்படிக் காம உளவியல் உண்மை என்று சிந்தித்துப் பார்த்தோமானால் காமத்தை நோயாகவும், பசியை நோயாகவும் இலக்கியங்கள் பார்ப்பதை நாம் பார்க்கலாம். இதில் காதல் வயப்பட்ட தலைவிக்கு காமம் நோயாக மாறிவிட்டது. ஆகையால் தான் பலா மரத்திலுள்ள பலா பழத்தை உவமையாகச் சொல்லி கவிஞர் இந்த உளவியல் உண்மை புரிய வைப்பதை காணலாம். இதனை மறைமுகமாக சொல்வதை தான் கவிதை இன்றளவும் உயிர்ப்போடு இருக்கிறது.

இலக்கியமும் உளவியலும்

கலைகளில் சிறந்தது இலக்கியக் கலை. சங்க இலக்கியங்கள் பாடல்கள் அனைத்தும் பிரித்து அறியாதபடி உளவியல் உள்ளத்தோடு இருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆகையால் சங்க இலக்கியத்தை நாம் உளவியல் இலக்கியம் என்று கூறலாம். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் உளவியலுக்கான இலக்கணங்களை வகுத்து கூறுவதை நாம் காணலாம். தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் எண்வகை வகைப்பாடுகள் உள்ளத்தில் எழும் உணர்வுகளைக் குறிப்பிடுகின்றன.

“அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்று

அப்பால் எட்டே மெய்பாடு என்பர்”

இந்த எட்டு வகை மெய்பாடுகளும் எந்தெந்த காரணங்களால் எழுகின்றன என்பதை குறிப்பிடுவது உளவியல் தன்மையை காட்டுகின்றது (Puliyur Kesikan, 2019).

உளவியலை பொறுத்தவரை மனிதனின் தனித்தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனிமனித உள்ளம் ஆராயப்படுகிறது. ஒருவரின் நடத்தை மற்றும் குணப்பண்புகளை அவரின் உளவியல் பண்புகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஒரு தனிமனிதன் சுய அனுபவங்களினால் பெறப்படுகின்ற உணர்வுகளின் அடிப்படையில் வாழ்கின்றான். சங்க இலக்கியங்கள் மனிதனின் அக உணர்வு உளவியலுக்கு முன்னுரிமைக் கொடுக்கின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் தலைவியின் உள்ள பாங்கு, மன இறுக்கம், உறக்கமின்மை, தோழியின் உள்ள பாங்கு, செவிலியின் உள்ள பாங்கு, நற்றாயின் உள் பாங்கு, பரத்தையின் உள் பாங்கு ஆகியவை வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

எட்டுத்தொகை நூலில் உள்ள அகநானூற்றில் உள்ள கூற்றுகளில் பெரும்பாலும் தனிமை இரக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற பாடலாக தலைவியின் மனநிலை காட்டப்படுகின்றது. களவு ஒழுக்கத்தில் தலைவனுடன் இன்பம் அனுபவித்த தலைவி வீட்டுக்குள் அடைபடுகிறாள். அதனால் மிகுந்த வருத்தம் அடைகிறாள். ஒன்றை இழந்து தான் மற்றொன்றைப் பெற நினைப்பது உள்ள போராட்டத்தின் தீர்வு ஆகும். அது போல அவளது மனம் கவலையால் விரத்தியடைகிறது. இது ஒருவகையான மன இறுக்கத்தை உருவாக்குகிறது. இந்த மன இறுக்கம் இருக்கின்ற சூழலில்

உறக்கமின்மை ஏற்படுகிறது. இந்த உறக்கமின்மையின் வெளிப்பாடுதான் உளவியல் மாற்றம் என்று நாம் சொல்லலாம்.

உள பாங்கு - சில குறிப்புகள்

இது போல தலைவியின் நல்வாழ்வுக்கு வழி காட்டுகின்றவளாய் தோழி இருக்கின்றாள். அவள் தனக்கென்று உளவியல் தன்மை எதுவும் அற்றவளாய் இருக்கின்றாள். தலைவியின் மன வெளிப்பாட்டாய் திகழ்கின்றாள். இவள் தலைவனிடம் மிக நுட்பமாக பேசி தலைவன் மனதில் பதியுமாறு தலைவியைக் கூடியிருந்தால் எளிதில் இன்பமடையலாம் என்று எடுத்துரைக்கின்றாள். அதுபோல, தலைவி உடன் போனதை நினைத்து செவிலி புலம்புவதையும் நாம் பார்க்க முடிகிறது. எட்டுத்தொகை நூல்களில் வருகின்ற ஒரு பாடலில் ஒரு அழகிய சிற்றூர் வழியே தலைவி காதலனுடன் காட்டில் நடை தளர்ந்து தங்கியிருக்கிறாளே என்று வேதனைப்படுவதையும் சிலம்புகளில் நோம்பு செய்து கழற்ற வேண்டிய சிலம்பை அவள் தலைவனோடு செல்லும்போது மிக தந்திரமாக சத்தம் வராதபடி இரவில் கழற்றி வைத்துவிட்டு சென்றுவிட்டாள் என்று செவிலி புலம்புவது உளவியல் நோக்கில் பார்க்கத்தக்கது. அதுபோல எனது மகள் எனது உள்ளம் அறியாமலே சென்று விட்டாள் என்று நற்றாய் கூறுவதையும் நாம் உளவியல் நோக்கில் கவனிக்கத்தக்கப் பார்வையாகும். பரத்தையும் உள்ள நோக்கு அகப்பார்வையில் குறிப்பிடாமல் நாம் இருக்கமுடியாது. பரத்தியோடு காவிரி புது புனலில் நீராடி கழித்துவிட்டு அப்படி ஒரு பெண்ணை பார்க்கவில்லையென்று தலைவியிடம் சொல்லுவதும் பரத்தை பாங்கனிடம் அப்படியானால் நேற்று என்னிடம் நீராடியது கோமகன் கேட்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இப்படி சங்க இலக்கிய பிரதிகளில் மிக நுட்பமான உளவியல் பிரதிகளில் கட்டமைப்பை நாம் பார்க்கலாம்.

தலைவன் கூற்றும் உளவியலும்

தொல்காப்பியர் களவு காலத்தில் தலைவனுக்குக் கூற்று நிகழ்வதை எட்டு தன்மையாக கூறுகிறார். கற்பு காலத்தில் தலைவன் கூற்று முப்பத்து மூன்று இடங்களில் நிகழும் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை,

“மெய்தொட்டுப் பயிறல் பொய்பாராட்டல்

இடம்பெற்றுத் தாழாஅல் இடையூறு கிளத்தல்

நீடு நினைத்து இரங்கல் கூடுதல் உறுதல்

சொல்லிய நுகர்ச்சிவல்லே பெற்றுழித்

தீரத் தோற்றம் உள்படத் தொகை” (Puliyur Kesikan, 2019)

என்ற வரிகள் வழியாக தலைவனுக்கு எட்டு இடங்களில் கூற்று நிகழ்வதை எடுத்துரைக்கிறார். மணம் புரியும் வேட்கையால் தலைவன் வரைவு கடாவுவதற்காகத் தலைவியும், தோழியும் இரவுக்குறி மறுப்பார்கள். இந்நிலையில் குறையுற்றத் தலைவனின் மனக்குமுறல் இப்பாடல் வழியாக அறியலாம்.

“நல்லுரையிகந்து, புல்லுரை தா அய்

பெயல்நீர்க் கேற்ற பசுங்கலம் போல

உள்ளம் தாங்க வெள்ளம் நீந்தி

அரிது அவர் உற்றனை நெஞ்ச நன்றும்

பெரிதால் அம்மனின் பூசல் உயர்கோட்டு

மகவுடை மந்தி போல

அகனுறத் தமீஇக் கேட்குநர்ப் பெறினே” (Puliyur Kesikan, 2021a)

என்கிறது குறுந்தொகை. அன்புடையராலே (தலைவி) பகற்குறி, இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்டமையால் தலைவனால் எதிர்த்துப் போராட இயலவில்லை. ஒப்புக்கொண்டு ஏற்கவும் இயலவில்லை. இம்முரண்பாட்டில் உடைந்து உருகியழியும் உள்ளத்தில் நெருக்கடி மழைநீரால் உருகும் பச்சைமண் பாத்திரம் எனும் உவமையால் விளக்குகிறது. தலைவியின் அன்பையும் ஆதரவையும் பெறவேண்டும். “ஓர் ஆசையை அல்லது விறைப்பு நிலைக்குத் தான் மன முறிவு என்று பொருள்” என்று உளவியல் அறிஞர் குட் கூறுகிறார். இங்கு தலைவன் எண்ணம் நிறைவேற்றவில்லை என்பதால் தலைவன் மனமுறிவுக்கு ஆளாகின்றான் என புலப்படுகிறது.

தலைவிக் கூற்றும் உளவியலும்

தலைவிக்கான பண்புகளை தொல்காப்பியர்

“அச்சமும் நாணும் மசனும் முந்துறந்த

நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப” (Puliyur Kesikan, 2019)

என்று வரையறுக்கின்றார். அச்சம், நாணம், மசம் என்னும் இவற்றை முதன்மையாகக் கொண்ட நற்பண்புகள் என்றென்றும் மகளிர்க்கு உரியது என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார்.. தோழி தன் தலைவியை நோக்கி, நீ தலைவனின் பிரிவினை ஆற்றிருத்தலே நன்று என்று கூறுகிறாள். அதற்கு தலைவி,

“பெய்த குன்றத்து பூநாறு தண்கலுழி

தாஅய் வீசும் வளி கலந்து

புனலும் வாரார் தோழி

மறந்தோர் மன்ற மறவாம் நாமே

காலமாரி மாலை மாமலை

உருமினம் முரலும்

முனவரல் ஏமம் செய்து அகன்றோரே” (Puliyur Kesikan, 2021a)

என்கிறாள். இப்பாடலின் பின்புலம் தோழிக்கும், தலைவிக்கும் சண்டை நடக்கிறது. மழைப் பொழிகிறது. ஆனால், பருவம் அன்று, கார் காலம் அல்ல என கூறுகிறாள். மேலும் மழையே ‘வம்பு’ என்கிறாள். அதாவது, ‘இது புதிது மழைக் காலத்து மாரியல்ல’ என்கிறாள், தோழி. ஆனாலும் தலைவியோ கார்காலம் தான் என்று நிரூபிப்பதற்காக பெய்த குன்றத்துப் பூநாறு. இழிதரும் புனலும். வாரார் தோழி என்று முடிக்கிறாள். இங்கு மழையும் இடியும் தலைவியின் நனவிலி ஆசையை எழுப்பி விட்டுவிட்டது. தோழி அதைக் கார்காலம் அல்ல என்றவுடன் பதற்றமடைந்து தன் தலைவனை பார்க்க வேண்டும் அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையின் உந்துதலால் அது கார்காலமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. இங்கே கார்காலம் என்பது நனவிலியை இயக்கி, உளக்கி, நனவிலியில் உருவாகும் துடிப்பின் வழியாக தன்னை வெளிப்படுகின்ற, மறைத்துக் கொள்ளுகின்ற ஒரு தன்னிலையில் அத்தன்னிலையை இயக்கும் உளக்கிகளின் பகுதியை மட்டுமே நம்மால் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். (ஐ.த.பாண்டியன், ஒளவையின் உளவியல் : ப்ராய்ட் லக்கானின் மன அலசல் பக்கம் 173).

தோழி கூற்றும் உளவியலும்

தோழி அக இலக்கியத்தில் முக்கோண வடிவமாய் விளங்குகின்றாள். அவள், தலைவன்-தலைவி என்ற இரு கரைகளை இணைக்கும் பாலமாகச் செயல்படுகின்றாள்.

“தோழிதானே செவிலி மகளே” (Puliyur Kesikan, 2019)

என்று தொல்காப்பியர் தோழி என்பவள் செவிலியின் மகள் ஆவாள் என்கிறாள். தலைவன் நாளெல்லாம் தோழியின் பின் சென்று, கெஞ்சி, பின் தலைவியின் ஏற்புடைமை அறியாமல் அயர்ந்த நெஞ்சுமொடு செல்கிறான். தலைவியின் நிலையைத் தன் மேலிட்டுத் தோழி பேசுகிறாள்.

“செல்வோன் பெயர் புறத்து இரங்கி முன்னின்று

தகைஇய சென்றான் நிறைஇல் நெஞ்சம்

எய்தின்று கொல்லோ தானே எய்தியும்

காமம் செப்ப நானின்று கொல்லோ” (Puliyur Kesikan, 2021b)

புதிய ஒருவனிடம் தன் காதலை ஒப்ப இயலாமல் தடுமாறும் நெஞ்சத்தின் போராட்டத்தை இங்கு காண முடிகிறது. காமம் செப்பினால் நாணழிவும், நாணம் போற்றுகையில் காமம் கைவிடலும் தவிர்க்க இயலாதவையாகும். காமம், நாணம் இரண்டையும் போற்றும் விழையும் இரண்டில் ஒன்றை இழந்தாக வேண்டிய அச்சம் போராட்டத்திற்குக் காரணமாக அமைகின்றது. தலைவி என்பவள் காமமா? நாணமா? எனத் தயங்கும் நேரத்தில் முடிவெடுக்க இயலாமையால் தவிப்பு நேர்கின்றது. இதனால் தலைவிக்கும் தோழிக்கும் உள்ளப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. காமம் உயிரியல் சார்ந்த இயல்புணர்வு, நாணம் சமுதாயம் கற்பித்து வலியுறுத்தியமையால் விளைந்த மரபுணர்வாகும். எனவே, நாணம் பண்பாட்டுத் தொடர்புடையது. இதனை,

“உயிரினும் சிறந்தன்று நானே” (Puliyur Kesikan, 2019)

ஒரு பெண்ணுக்கு உயிரை விட நாணம் தான் சிறந்தது என்கிறார், தொல்காப்பியர். சிக்மண்ட் ஃப்ராய்ட் என்பவர், “விரும்பத் தகுந்த இரண்டு அல்லது இரண்டுக்கு மேற்பட்ட மாற்றுகளிடையே நிகழாகும் போட்டியை உள்ளடக்கியதே அணுதல்-அணுகுதல் போராட்டம்” என்கிறார். (தா.ஏ.சண்முகம் உளநாவியல் பக்கம் 41)

காமமா? நாணமா? இத்தவிப்பில் தயக்கமும், ஊசலாட்டமும் துயரமும் தோன்றுகிறது. மேலும், குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றில் தலைவியின் மேனி அடையாளங்களைக் கண்டு தாயார் அஞ்சி, கட்டுவிச்சியிடம் குறி கேட்கின்றாள். தோழி இதுதான் சரியான நேரம் தலைவியின் காதலை வெளிப்படுத்துவதற்கு என எண்ணுகிறாள்.

“அகவன் மகளே! அகவன் மகளே!

மனவுக் கோப் அன்ன நல்நெடுங் கூத்தல்

அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே

இன்றும் பாடுக பாட்டே! அவர்

நல்நெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே!” (Puliyur Kesikan, 2021a)

எனத் தோழி அறத்தோடு நிற்கின்றாள். அன்னையர் அகவல் மகள் முதலியோர் முன்னிலையில் தலைவியின் களவு வாழ்வை வெளிப்படையாக எடுத்துரைக்க இயலவில்லை. தலைவனைப் பாடுக எனத் தயங்காமல் சொல்ல இயலாத நிலையில் குன்றைப் பாடுக என்கிறாள். “இன்றும் பாடுக பாட்டே அவர் நல்நெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே” எனக் கூறுகையில் ஓர் உளக்கத்தை வெளியிட முடியாத நிலையில் தொடர்புடைய வேறு ஒன்றை வெளியிட்டால் அல்லது புதிய வடிவத்தில் வெளியிடல் ஆகிய ஈடு செய்தலின் நிலை இக்கூற்றில் அமைந்துள்ளது.

பரத்தையர் கூற்றும் உளவியலும்

தொல்காப்பியத்தில் பரத்தையர் குறித்து பல இடங்களில் பேசப்படுகிறது. அகப்பாடல், புறப்பாடல்களிலும் பரத்தையர் பற்றிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அந்நாளில் ஊரின் புறத்தே சிலர் ஒரு சமூகமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளமாட்டார்கள். திருவள்ளுவர் இவர்களை வரைவின் மகளிர் என்று சொல்கிறார்.

“இத்தகு பெண்கள் ஆடல், பாடல்களில் சிறந்து விளங்கினார்கள். ஆயக்கலைகள் அறுபத்து நான்கில் இந்த ஆடல், பாடல் கலையைக் கற்க நாயகன் தன்னூரிலேயே இருக்கும் பரத்தையர் சேரிக்கு வருகின்றான். இதனை ஊடல் என்பார் புலவர்கள்” என்று பரத்தையர்களைப் பற்றி ஜெயந்தி நாகராஜன் கூறுகின்றார். (அ. ஜெயந்தி நாகராஜன், குறுந்தொகையில் ஒரு சிறுகதை, பக்கம் 210)

“பரத்தையராய்வார் யார் எனில் அவர் ஆடலும்

பாடலும் வல்லவராகி அழகும் இளமையும்

காட்டி இன்பமும் பொருளும் வெஃகி

ஒருவர் மாட்டும் தங்காதார்” (Puliyur Kesikan, 2019)

என்று இளம்பூரணர் விளக்கம் இங்கு நினைவு கொள்ளத்தக்கது. குறுந்தொகை பாடலொன்றில் தலைவனை அவன் விருப்பப்படி என்னிடம் இருக்கிறான் அன்றி நான் தலைவனை மயக்கிக் கொள்ளவில்லை என்கிறாள்.

“வணங்கு இறைப் பணைந்தோள் எல்வனை மாளிர்

துணங்கை நாளும் வந்தன! அவ்வரைக்

கண்பொர மற்று அதன்கண் அவர்

மனம் கொளங்கு இவரும் மள்ளர் போரே” (Puliyur Kesikan, 2021a)

என்று துணங்கைக் கூத்தின் அவன் விரும்பி என்னிடம் வருவதையும் கண்கூடாகக் கண்டு தெளியலாம் என்று கூறுவதன் மூலம் பரத்தையர் அதிகாரமான, சுதந்திரமான பேச்சு வெளிப்படுவதைக் காண முடிகிறது. தலைவி, தன்னைப் பழித்தாள் என்ற செய்தியைக் கேட்டதும் பரத்தையர் உள்ளம் ‘மனக்காயம்’ ஏற்படுகிறது. இதனை வள்ளுவர்,

தீயினால் சுட்டப்புண் உள்ளாறும் ஆறாதே

நாவினாற் சுட்ட வடு” (குறள் 1201)

எனும் குறள் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

“பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்

கருப்பு குணிலா மாங்கனி உதிர்க்கும்

யாணர் உளர! நின் மனையோள்

யாரையும் புலக்கும் எம்மை மற்று எவனோ” (ஐங். பாடல் 87)

என்கிறது. தலைவி தன்னைப் பற்றிக் குறை கூறுகிறாள் என்ற செய்தியைக் கேட்ட பரத்தை ஒருத்தி நேரே தலைவிக்குக் கேட்குமாறு சாடையில் சொல்கிறாள். பரத்தை தலைவி மீது சினங்கொண்டு பழித்த இயல்பினை பொதுமையாக்கிக் கூறுகின்றாள்.

முடிவுரை

தனக்குத் தானே பேசுதல், புலம்புதல், கண்ணீர் வடித்தல், உறக்கமின்மை, மன இறுக்கம், காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்துதல், காமம் உணர்வை மறைமுகமாக சொல்லுதல் இப்படியான பன்முக கோணங்களில் உளவியல் கட்டமைக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காணலாம். இது எட்டுத்தொகை இலக்கிய பிரதிக்குள் மிக அதிகமான வகையில் வெளிப்படுவதை இந்த ஆய்வு உணர்த்துகிறது.

References

Puliyur Kesikan, (2019) Tholkapiyam Moolamum Uraiyum, Saran Books, Chennai, India

Puliyur Kesikan, (2021a) Kurunthogai Moolamum Uraiyum, Saran Books, Chennai, India

Puliyur Kesikan, (2021b) Kalithogai Moolamum Uraiyum, Saran Books, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License